

משפחה רזניק. ההורים — אנשי عمل חרוצים, בחצרם — עדר צאן גודל זאת, בנוספ' לשוזת הפלחה. והן לא יתכן שכל הילדים יהיו נוקדים או פלאחים, מוטב יהיה אחד לפחות בעל תואר דוקטור. והאחד — יעקב הבן הבכור, נשלח עם סיום לימודיו בבייה"ס במטולה, להמשך הלימודים ב'גמנסיה הרצליה בתל-אביב ומשם הרחק נדוע עד פריז עיר האורות כדי להרבות דעת. המטרה הושגה ולבית רזניק ממטולה יש בן הנושא את השם ד"ר יעקב הרוזן.

והיו משפחות אחדות, בחלוקת מדות המזרח, שעסקו בעבודות שונות. בעלי המקצוע של המושבה. סלים רינו — ספר ופח (בשני המקצועות משתמשים במספרים). היו הילדים היהודיים בינם, מוכרים לו בפרו-טוט גרגרי בדיל שהתיכו מkopfatot פח.

אייזמירלי — עושה בעבודות גידור וטיח כשהוא מנתח על "שיירת" ערביות נושאות בפחים של ראשיהן את אבני הגידור, ומתאונן על כי הבנה (הבת) היפה (ערבייה בלונ' דינית) שברה לו עצרה פחים (הוא כבר יודע לבטא צ').

יהושע כורדי היה סובב בכפרים, קונה עופות ומוכרים במושבה כשהוא מカリע על שחורתו: ג'אג', ג'אג' הינער הינער. לאמא היה קורא "מורתי" והיה אומר לה: "שמוני מורתך באמת שמוניים" (שמוניים).

ישעה יוסל. לא לצורך לי במא עסק האיש ורק זאת זכרת אני שקראו לו "קוז לעפל" (כף המבשלים) ובוזאי לא בכדי זכה בכינוי זה.